

עמ"ת 27680/10/21 - עינאד אלקרעאן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ת 27680-10-21
תיק חיצוני: 640211/2021

בפני	כבוד השופט אריאל חזק
עוררים	עינאד אלקרעאן
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

מדובר בערר על החלטת בימ"ש השלום בבאר שבע מיום 14.9.21, במ"ת 16940-09-21, במסגרתה נקבע כי קיימות ראיות לכאורה ועילת מעצר בעניינו של העורר ונקבע כי העורר ישהה בתנאי מעצר בית מלא בפקוח ערבים, לרבות הפקדה כספית וחתימת ערבויות.

נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירת **איומים**. בכתב האישום תואר בין היתר, כי המתלוננת הנה רב פקד המשמשת כקצינת חקירות במשטרה, ובמהלך ימי מעצרו של העורר במסגרת חקירה אחרת, פנה העורר אל המתלוננת לשחררו בערבות והוסיף אמירות כגון "לקחת אותי אישית" וכד'. עוד תואר כי בתאריך 6.9.21, חייג העורר אל המתלוננת, מספר פעמים ושלח לה הודעות לטלפון הנייד, בשיחה שנענתה ע"י המתלוננת איחל לה העורר "חג שמח ו"תשמרי על עצמך".

בהודעת הערר ובדין מיום 18.10.21, טענה ב"כ העורר כי שגה בימ"ש קמא בקביעתו כי קיימות ראיות לכאורה נגד העורר.

הסנגורית טענה כי לא נעשה איום ואין בדבריו של העורר כדי להטיל אימה על המתלוננת. לדבריה מדובר באמירה שגרתית, בפרט כשאותה עת חל ערב החג. בנוסף, טענה ב"כ העורר כי גם היסוד הנפשי לא מתקיים היות והעורר לא חשב שאמרתו תגרום לפחד אצל המתלוננת.

ב"כ העורר טענה כי החקירה במסגרת הפרשה האחרת, בה נחקר העורר, היתה כחצי שנה עובר לאירוע נשוא האישום ואין קשר אמיתי בין אותה חקירה לאמרתו של העורר.

הסנגורית הוסיפה וטענה כי מדובר בעורר שהנו בן יחיד לאמו, התנדב כלוחם ושירת בצה"ל במג"ב, קיבל תעודת הערכה וכן בעל תעודת הסמכה של המשטרה של ייעוץ והכשרה ואבטחה.

ב"כ העורר טענה כי במסגרת החלטת השחרור לחלופה הופקד סך של 15,000 ₪, ויש להסתפק בכך ובערבים, ולהורות על שחרור העורר בתנאים שיבטיחו את התייצבותו למשפט.

מנגד טענה ב"כ המשיבה כי יש לדחות הערר. לטענת ב"כ המשיבה המתלוננת קיבלה את שיחת הטלפון הראשונה ולא הכירה את המספר, לאחר מכן קיבלה עוד שיחה והודעת "חג שמח", והבינה שדובר בעורר, שהיה אז חשוד במסגרת החקירה שצוינה בכתב האישום. ב"כ המשיבה הוסיפה וטענה כי מעבר לפסול שיש במעשי העורר שחייג מספר פעמים לטלפון האישי של המתלוננת שהנה קצינת חקירות ותפקידה רגיש, תוכן דבריו חד משמעי ומאיים. לדבריה, בפעם החמישית שחייג העורר, הבינה המתלוננת במה מדובר, נזכרה באמירותיו של העורר בחקירות וכי הוא דרש ממנה לשחררו והיא היתה מפוחדת בשל כך.

ב"כ המשיבה טענה כי בשל העובדה שמדובר בקצינת משטרה שחשה מאוימת, בנוסף לעדות של חוקרת נוספת ששמעה את השיחה הראשונית וצילום ההודעות ששלח העורר, יש להותיר את החלטת בימ"ש קמא על כנה ולהורות על דחיית הערר.

דין והכרעה -

בבש"פ 7683/99, רומן חנניב נ' מדינת ישראל, נקבע כי: **"יכול שהאיום יהיה בלשון רמזים, ישתמע בעקיפין מן הדברים או מן ההתנהגות, יהיה מוסווה בדברים תמימים או בדברי חלקות ונועם - שאין להם לכאורה משמעות מאיימת - או יעלה מתוך ליטופים ומגעי חיבה גופניים אחרים. חשיפתו של האיום - כאשר אינו מפורש אלא מרומז, משתמע בעקיפין או מוסווה, מצריכה בדיקה זהירה של הרקע הכללי של הפרשה, אישיותם של המאיים ושל המאויים, ההיכרות ביניהם לפני האיום, אם היתה כזו, וגורמים נוספים".**

בעניינו מדובר בעורר שנחקר בעבר ביחידת יואב ובמסגרת החקירה נתפסו כלי רכב שונים וציוד השייך לחברה שבבעלותו. מספר חודשים לאחר מכן שלח אותו עורר לקצינת משטרה שטיפלה בעניינו מסרון, ובו נכתב **"חג שמח, אני מאחל לך ולבני משפחתך אושר ובריאות ושנה טובה"** ושעתיים אחר כך התקשר לאותה קצינה ואמר לה בין היתר **"תשמרי על עצמך"**.

בתיק החקירה מצוי מזכר מאותה קצינה, בו צוין כי במהלך ימי המעצר של העורר בתיק בו נחקר ובמסגרתו נתפסו הרכבים, אמר לה כי **"לקחת אותי אישית"**. בתיק קיים מזכר גם של השוטרת עדי חמו, שציינה ששמעה את הקצינה אומרת לעורר **"אין לי שום דבר אישי. זה בכלל לא אישי נגדך"**.

זאת ועוד, במהלך הדיונים שבפניי לא היתה מחלוקת על כך שכחודשיים עובר למשלוח המסרון ולשיחת הטלפון, חולטו רכבים הקשורים לתיק חקירה שנוהל כנגד העורר וצוין לעיל.

מדובר בעניינו שנחקר אשר נחקר ע"י קצינת משטרה במסגרת תיק חקירה. אין כל ראייה לכך שהמתלוננת נתנה לעורר את מספר הטלפון האישי שלה, ואין כל טענה לכך שהתקיימו כל קשרי חברות או ידידות בין העורר למתלוננת.

לא זאת אף זאת, מתוך תיק החקירה עולה כי בטרם נשלח המסרון התקשר העורר למתלוננת 3 פעמים ולא נענה,

ולאחר משלוח המסרון, התקשר עוד פעמיים.

מאחר ומדובר בנחקר שיצר קשר עם קצינת חקירות שחקרה אותו, כלל הנסיבות שפורטו לעיל יקימו ראיות לכאורה לכך, שדברי העורר למתלוננת במסרון ובשיחה הטלפונית עלו כדי מעשי איום.

לעורר לא היתה כל סיבה הנראית לעין להתקשר לאותה קצינת חקירות ולומר לה "תשמרי על עצמך" וכלל הנסיבות שהתלוו לאותה אמירה יעידו כאמור על כך שמדובר לכאורה באיום.

לאור כל זאת, נראה כי כנגד העורר קיימות ראיות לכאורה לביצוע העבירה המיוחסת לו.

מדובר בעורר, שבעברו הרשעה בקבלת דבר במרמה. זאת ועוד מדובר בעורר שאך ביום 22.4.21 הורשע בעבירת איומים, בגין כך שהתקשר לגובה ברשות האכיפה והגבייה ואיים עליו ועל שותפו, בכך שאמר להם שיזיין אותם, שיעופו מרהט ויתלה אותם על עמוד חשמל.

העובדה האמורה, והעובדה שכנגד העורר עמד מאסר מותנה שלא הרתיעו, יקימו חשש מסוכנות מצד העורר במיוחד כלפי אנשי אכיפה שעל ביטחונם יש לשמור, וייתכן שבמצב רגיל היה מקום לבקש תסקיר בטרם הכרעה בסוגיית שחרורו על מנת לעמוד על מידת מסוכנותו.

יחד עם זאת, בעניננו היה אכן מקום ליתן משקל ממשי לעובדה שמדובר בעורר מן המגזר הבדואי ששירת שירות מלא במשמר הגבול, ואף זכה לתעודות הערכה בגין פעילותו בשירות המדינה, ובכלל הנסיבות האמורות ניתן לומר כי כאשר הורה בית משפט קמא על כך שהעורר ישהה בחלופת מעצר (בלא שיוגש תסקיר בענינו), לא היתה כל שגיאה בהוראתו.

הערר נדחה.

ההחלטה תישלח לצדדים.

**ניתנה והודעה היום,
21/10/2021 בהעדר
הצדדים.**

אריאל חזק, שופט